

Előzetési díj helyben

Egész évre 10 kor. — 11
Egy rá 90
Egy hétre 20

Vidékre postai szétküldéssel

Egész évre 14 kor
Fél évre 7

Egyes szám 4 fillér

SZÉKELYSEG

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Főtér f. szám alatt.

—*

Hirdetések ezm. 8 fillér,
iparosok és kereskedők kedvezményben részesülnek.

—*

Nyilttér soronként 40 fill.

—*

Kéziratok nem adóznak vissza.

Kiadja a marosvásárhelyi függetlenségi és 48-as párt támogatásával
a „SZÉKELYSEG” lapkiadóvállalat.

Felcélós szerkesztő:

SZ. SZAKÁTS PÉTER.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonja 101. sz.
Hirdetési- és nyilttéri díjak előre fizetendők.

Székelyvéreink Romániában.

(Sz.) A következőket olvassuk a „Bukaresti Magyar Ujság” legutóbbi számában:

„Brailán, mint tudósítónk írja, a bevándorolt munka nélküli székely családok száma annyira elszaporodott, hogy a város özszeszedeti őket s takarítani, favágni ossza fel, hogy éhen ne haljanak.”

A szégyen pirja önti el arcunkat ezek olvasására.

Hát lehetséges az, hogy nemzetünknek egyik legértékesebb faja: a székely magyarság ily rettenetes viszonyok között vergődjék egy idegen állam területén, a nélkül, hogy az ott képviselttel bíró hazájuknak erről tudomása volna? Anélkül, hogy törődnek velük más, mint az idegen államnak szánakozó közigazgatása?

Hát nem porig alázó jelenség-e ez Magyarországra nézve? S még akadnak ebben az országban, akik verik a mellüket, hogy mi nagy hatalom vagyunk s ezért kell fenntartani Ausztriával a szövetséget, hogy nagyhatalmi tévelygésünkben — hogy ne mondjam szédelgésünkben — kéjelegessünk.

Hát hol létezik még egy olyan nagyhatalom, a melynek külképviselete tudomással bír, vagy ha igen, fiainak s leányainak ilyen megalázó helyzetből való kiségitésére kormányát fel nem hívja és saját maga is el nem követ mindent annak javítására, vagy a reményekben csalódott honfiaknak hazájukba való visszazállítására.

Nagyhatalom! Ki lehetne oly naiv, hogy ilyenek olvasására se ócsudna fel, hogy merő humbug az egész nagyhatalmasdi.

Nagy hatalom a mi részünkön Ausztria! Elvezi is annak előnyeit. Mi pedig csak fizetünk hozzá, hogy nagy hatalom lehessen.

Azt mondják, akik tévedni és téveszteni szeretnek, hogy az a nagyhatalom az Osztrák-Magyar birodalom. Igen ám *írásban*, s ha úgy tetszik *képben* vagy *képeken*, de a valóságban ez mindig csak Ausztria egy-maga.

Avagy meg van-e a paritás a külképviseletnél, megfelelő hely van-e biztosítva Magyarországnak a nagykövetségeknél s a consulatusoknál?

Ország-világ tudja, hogy nincs, mert ha volna, lehetetlenségnek tartjuk ilyen jelenségek előfordulását, hogy fajunkat idegen állam területén, ahová munkát keresni ment, úgy kelljen összeretelni, mint a baromkat s talán a legundokabb munkára hajtják, hogy *éhen ne vesszenek*, sűrűn kigunyolva és kinevetve bennök nemzetünket.

Hát azért fizetjük mi a milliókat a közös-ügyekhez, hogy külképviseletünk nem tud megóvni minket az éféle gyaláztatótól. Hiszen mi nem képzeljük, hogy ha véreinknek a szomszéd államban való nyomorgásáról a magyar kormány tájékoztatnák, megfelelő intézkedéseket nem tenne a magyar alattvalóknak nyomorúságukból való kimentésére.

Tessék annak a közös-ügyes consulatusnak jelentést tenni ezen állapotokról a magyar kormánynak, hogy intézkedhessék a nyomorba jutott magyar alattvalók sorsáról.

Ámde hasztalan mondjuk: tessék ezt, tessék azt tenni, mert valószínű, hogy maguk az osztrák-magyar consuli tisztviselők is (akik csak annyiban magyarok, mert a mi pénzünkől is kapnak a fizetésükhöz, különben pedig szívben, lélekben osztrákok) röhgöve szemlélik a magyarra annyira megalázó ezen jelenségeket. Ők bizonyára örülnek ennek, mert fajunk pusztulásától várják Magyarországnak Ausztriába még mindig remélt beolvását.

Ébredj magyarom s nyisd ki szemeidet hogy láss, lássad fajod veszedelmét és siess annak mentésére te magad. A további fennmaradásnak pedig teljesen önálló állami szervezetben teremts alapot!

A kiegyezés.

*) Száz esztendő előtt járta Magyarországon az a nóta, hogy „Már minálunk verbuválnak kötéllel.” Most már csak a kiegyezést csinálják meg ilyen módra, a mennyiben a magyar kormányra minden újabb differenciánál ráparancsolják, hogy engednie kell. Sajátságos, hogy mihelyt az osztrák kormány megbicsakolja magát, Széllnek kell mennie jelentéstételre és nem megfordítva. Így esett most is. A nagy hangon kiáltott legutolsó tanácskozás után Széll Kálmán megy fel Bécsbe, mert még mindig vannak jelentékeny eltérések a két kormány között, vagyis inkább az osztrákok mindig találnak ki valamit, a mivel a mérleget a maguk javára billenteni akarják.

Tudjuk jól, hogy Ausztriában a Badeni-Bándly-féle megállapodásokat is sokalták és azokat visszafelé akarták volna fejleszteni. Azt ellenben sohasem hallottuk, hogy a magyar kormány rendes programmal ment volna a tárgyalásra. Az osztrákok mindig támadtak, a magyarok mindig védekeztek és mint a katonai gyakorlatokon szokott történni, a „Schiedsrichter” állapította meg, melyik fél tartja meg a hadállását. Elég szomorú, hogy a folyton hátráló magyar kormánynak javára ezideig legalább döntés nem történt. Az osztrákok annyira érzik helyzetüknek előnyös voltát, hogy folyton újabb és újabb követeléseket eszelnek ki, tudván, hogy Magyarországnak képviselői a janiusi tanácskozásokon a külön vámtérületet feladni kénytelenítettén, valóságban kegyelemre vannak kiszolgáltatva.

Az osztrák gyárosok ugylátszik egészen bizonyosak a közös vámtérület megmaradásában. Erre vall legalább az, hogy valóságos kisajátítási hadjáratot vezetnek a reájuk nézve veszélyes vagy kényelmetlen magyar gyárak ellen. A mint egy magyar gyár, hogy pontosabban fejezzük ki magunkat, specialgyár veszélyes konkurensükké válik. — megveszik, nem azért, hogy üze-

Megérkeztek az őszi és téli női ruhakelmék, mosó-, bársony és tennis flannelek. Diszített és diszitetlen kalapok és kalapdisz ujdonságok

(311) 1—6

Szíves pártfogást kér:

Bocsánczy Márton Papp palota

mét fenntartsák, hanem hogy beszűntessék. Csak nem rég adtunk hírt arról, hogy az osztrák csavaripart monopolizáló Urban — Brevillé cég, mely az első magyar csavargyárnak is tulajdonosa, kisajátította a Kimer-féle csavargyárat, hogy annak üzemet beszűntesse. Most egy hasonló, sőt a magyar iparra nézve még súlyosabb esetről veszünk tudomást. Az osztrák Wüste cég kisajátította az egyetlen magyar fűző acélplanchette gyárat, mely Hollitscher Zs. és társa cég alatt igen szép működést fejtett ki, annak üzemet beszűntette és a gépeit Ausztriába huzolta. Így aztán az osztrák cég korlátlanul uralkodhatik a magyar piacokon és ráteheti lábát a neki kiszolgáltatott magyar fogyasztó nyakára. A ki nem látja be, hogy ilyen, ránk szegénytelen kisajátítási politika csak közös vámterület mellett lehetséges, az gazdasági vaksággal van megverve. Kérdezzük a magyar kereskedelmi kormánytól, ki kárpótol bennünket az ilyen veszteségeikért?

Igy dolgoznak az osztrákok. Vagy fiókjukká teszik a magyar ipartelepeket, vagy megszüntetik azokat. Első esetben a jövedelem főrésze az osztrák tulajdonoshoz vándorol Ausztriába s Magyarországnak csak a morzsák jutnak, a második esetben egyenesen megsemmisítik a magyar ipartelepeket.

A kiegyezési tárgyalások pedig mindaddig húzódnak, a míg Windischgrätz büszke jelszava, az unbedingte Unterwerfung bekövetkezik.

A Székely Társaságból.

A helyi „Székely Társaság” tegnap este tartotta László Gyula elnöklété alatt 83-ik összejövetelét. Felolvasták gróf Zselénczky Róbert levelét, ki tiszteletbeli taggá történt választását meleg szavakkal köszönte meg, továbbá Geöcze Sarolta irónó levelét, ki a a székely kongresszuson a nő kérdéssel tartott felolvasását a társaságnak engedte át. A nyomtatási költségekhez Deák Lajos kir. tanácsos nyomban 10 koronával járult. A mezőpaniti elemi iskola államosítása ügyében Boér Károly ev. ref. lelkész társasági által szerkesztett kérelmet fölterjesztik a vallás és közoktatásügyi miniszterhez.

Élénk eszmecsere folyt az aradi Székely Otthon felhívása tárgyában. Ez agilis testület arra vállalkozott, hogy az arad-hegyaljai szőlőbirtokokon 15—20 székely ifjunak a szőlőművelésben való kiképeztetését elősegíti.

A feltételek kedvezők. A vitában részt vettek Deák Lajos, dr. Sárkány Miklós, dr. Sebess Jenő, Agyagási Vidor és Máthé József. Nyomban felkérte a társaság a más napon Szentgericzen tartandó tanítói gyűlésen résztvevő társasági tagokat, továbbá Boér mezőségi lelkészt, hogy a borvidékeken a felhívást hozzák köztudomásra s a jelentkező ifjakat lehetőleg a jövő ülésen jelentsék be.

Dr. Sárkány Miklós utalva arra, hogy a Székely Társaságnak a községekkel nin-

esen összeköttetése, szorgalmazza a községi Székely Társaságok létesítését azért, hogy a nép érdekeit határozottabban szolgálhassuk. A kivétel az állandó bizottság feladatává tétetik.

Ezután Hints Sándor ismertette Éber Ernő „Munkabérek és kivándorlás” című könyvét. A munka bár sok megszívlelendő javaslatot tartalmaz, felületesen és kicsinylőleg szól a székely kongresszus határozatairól.

A társaság mindamellett méltányolta a jóakaratot s tagjainak figyelmébe ajánlja a munkát. Hints Sándornak a kimerítő ismertetésért köszönetet szavazott.

László Gyula két szomorú körülményre hívta fel a társaság figyelmét. Az egyik a miről a Bukaresti Magyar újság ad hírt s a mivel lapunk vezércikke foglalkozik az, hogy Braillában a felszaporodott foglalkozás nélküli székely cselédek a román rendőrség összefogdosatja s hogy éhen ne vesszenek utcákat szepertet és fát vágat velük. A másik, amiről a Csiki Lapok ad hírt, hogy a Gyimesen átutazó székelyeket romániai közegek minden indoklás nélkül visszahajtják. Az elnökséget megbízták, szerezzen be közelebbi adatokat s terjesszen be javaslatot a székely munkások megvédésére illetőleg a munkaszervezőnek idehaza való megkönnyítésére nevezve.

Megszökött báró.

Néhány évvel ezelőtt még ősmert alakja volt a főváros korzóinak és éjjeli világának báró Purcell Emil. Amikor még édesapja is életben volt — aki az angyalföldi tébolydának volt gondnoka, nagy uri módon élt s a főváros előkelő köreiben kedvelték. Apja halála után azonban örökségének hamarosan nyakára hágtott: a félévilági hölgyek társasága s a löverseny elnyelte minden pénzét.

A fiatal báró hivatalt vállalt. Letette a postatisztai vizgát, s mint ilyen a kereskedelmi miniszteriumba osztották be. Azonban a hivatali életbe nem tudott beletörődni s ez év elején beadta lemondását. A miniszteriumból végkielégítéssel bocsajtották el, s amíg ebből tartott, vidáman élt.

Báró Purcell, aki hozzá volt szokva a gondtalan élethez, egyszerre minden pénzforrás nélkül maradt. Nagy ösmeretsége folytán egyideig pénzkölcsönökből élt, de ebből rövidesen kifogyott s beköszöntöttek a szomorúság napjai. Majd állás után futkosott, de eredménytelenül. A szélhámosság szerepére lépett ekkor s a kora tavasztól kezdve báró Purcell neve sűrűn szerepelt a rendőri krónikákban. Rendkívüli furfanggal azonban mindig kivágta magát; pedig nincs a szélhámoságnak és csalásnak az a fajtája, ami ne terhelte volna a züllésnek induló báró lelkiismeretét.

Most ismét bajba keveredett Purcell. Ezuttal azonban leleményessége hajótörést szenvedett. Ugy látszik előrelátható veszít, mert még idejében megszökött.

Ezuttal büntársai is vannak a bárónak. Több ügynökkel játszott össze, a kiknek segítségével óvadékos házmestereket fogadott fel a kerépesi-ut 38. számú nagy bérpalotába, a mely egy rokonának, Szénássy Sándornak a tulajdona. Szénássy nevében levelet hamisított, a melyben a háztulajdonos megbizta őt a házgondnoki teendőkkel és felhatalmazta, hogy óvadékos házmestereket alkalmazzon.

Ezzel a hamisított levéllel több embertől kisebb-nagyobb óvadékokat csalt ki. A rendőrségen eddig Köhler János asztalos, a kitől négyszáz koronát és Csonka Bálint, a kitől hatszáz korona óvadékokat csalt ki, tetek a szélhámos báró ellen feljelentést. A bárót egy barátja Bangha Kálmán is feljelentette, a kitől a nemzeti dícsőségünk című diszkönyvet csalta ki s kétszáz koronáért eladta és a pénzt magával vitte. A rendőrség körözi.

H I R E K.

Marosvásárhely, 1902. október 8.

— **Képviselőválasztás Székelyrégenben.** Tegnap folyt le Székelyrégenben a szászrégeni kerület képviselőválasztása. Pont hét órakor este zárták be a szavazást és hirdették ki Dr. Urmánczy Nándort megválasztott képviselőnek 83 szótöbbséggel.

— **Hofman Jenő városi pénztárnok,** a városi tanács által kiküldött tanulmány utjára hazakereszt, de hivatalát — mint sajnálattal értesülünk — nem foglalja el, hanem hat heti szabadságot kért, hogy megrongált egészségét helyreállítsa.

— **Rendes közgyűlés.** A város törvényhatóságának a jövő hét folyamán, hétfőn vagy szerdán rendes közgyűlése lesz, melyen tárgyalatni fog a város 1903 évi költségelirányzata. Akkor fogjuk megtudni, hogy milyen magas lesz a pótdómk.

— **Acetylen robbanás.** Tegnap este a Kossuth-utcában levő Múzeumban óriási dőrej között szétrobbant egy acetylen tartály. Ennek következtében a múzeum egy része világitás nélkül maradt, mert a hiányt nem tudták pótolni. Felhívjuk rendőrségünk figyelmét, hogy vizsgálta meg a világitás készüléket ahoz értő szakértőkkel, nehogy ebből a közönségre veszély származzék. Hiszen még élénk emléksziünk arra az Európa kávéházbeli acetylen robbanásra, mely csaknem végzetessé vált két ember életére nézve.

— **Meghívó.** A Marostordamegyei Általános Tanítótestület rendes közgyűlését 1902. évi november hó 12-én Maros-Vásárhelyt, a vármegyeház dísztermében tartja meg, melyre a tanítótestület tagjait és a tanügy iránt érdeklődőket tisztelettel meghívja az elnökség.

Kizárólag szabadalmazott G. G. izzótestek ára porcellán ernyővel együtt 1 korona. Közönséges izzótestek 50 fill. Csillárok nagy választékban, továbbá varrógépek, kerékpárok és villamos szobacsengő berendezések, melyen leszállított árban, részletfizetésre is kaphatók Fischer Gyula és fiaai cégénél Marosvásárhelyt.

— **Lövés a kortestanyán.** A városban szélteben-hosszában beszéltek, hogy a városunkban trivialisáról jól ismert J. J. a tegnapi szászrégeni választás után a gróf Teleki Domokos kortestanyáján valami felett összeszólalkozott, melyből, verekedés támadt. A verekedés hevében J. J. revolvert rántott elő és egy szász atyafit hasba lőtt. E hírünket azonban fenntartással közöljük.

— **A város állatorvosa** jelentést tett, hogy a mai dögtér nem felel meg a hivatásának, mert az kicsiny is, de meg már be is telt. Azért kéri a városi tanácsot, hogy jelöljön ki újabb teret e célra és azt keríttesse el úgy, hogy oda a kutyák ne tudjanak behatolni, mert ezek tovább hordják az állati ragályos betegségeket. No meg azt is kéri, hogy lássák el e teret fertőtlenítő szerekkel, mert ellenesetben nem szavatol az egyes betegségek terjedése miatt. Ez bizony megfontolandó.

— **Jó kezekbe került.** A tegnap estefelé beállított a rendőrséghez Sz. község érdemes falusbírája és ott előadta, hogy tőle egy kártyakompánia a Bodegába 360 koronát elnyert. A rendőrség ki is szállott a helyszínére, de bizony ott már senki sem volt. A nemes kártyakompánia ellílt a 360 koronával.

— **Iskola bezárás.** A Várnai-féle magán tanintézetben a tanulók között járványos jellegű öltött betegséget konstataált a városi tisztí főorvos, minek folyománya-kép a város polgármestere elrendelte az iskola bezárását addig, míg a járvány megszűnik.

— **Himlő járvány.** A kedvezőtlen hűvös őszi idő, szinte előreláthatólag elhozta a gyermekek nagy ellenségét, a himlőt. Ha még ma a szó szoros értelmében vett járványról nem is lehet beszélni, de már nagyon is ideje komolyan utána nézni, mert az iskolákból vett értesülés szerint a kanyaró már meglehetősen mérvben fellépett. Jó lesz, ha a kerületi orvosok e tekintetben figyelemmel kísérik a tanintézetek egészségügyi állapotait.

— **Merénylet két vonat ellen.** Bérsből írják: Tegnap este nyolcz órakor a pályaházon túl levő első őrháznál a töltés felől többször rálöttek a trieszti gyorsvonatra. Egy golyó szétzúzta egy második osztályú kocsi ablakát. A fülkében ülő utasoknak nem történt semmi baja. — Zentáról jelentik a másik merénylet hírért: A Zentáról Ada felé menő személyvonat ellen vakmerő merényletet követett el három juhász bojtár. Körülbelül egy kilométernyi távolságban az összes táviró- és telefon-szigetelöket leszedték, az átereszek padlózatát összehúzták és az egyik átereszre nagymennyiségű követ raktak. Munkájukat bevégezve, elrejtöztek és várták a vonatot. A személyvonat jött is, de szerencsére a vonatvezető észrevette a bajt és még idejében megállította a vonatot. A fiúk futásnak eredtek, de a vonat személyzete elfogta őket és átadta a csendőrségnek. Ez nem első eset ezen a vidéken, A suhanékok azt vallották, hogy kíváncsiak voltak, hogy miképpen ugrik ki a „bika” (a mozdonyt nevezik így). Egyelőre a járásbírósi fogházban vannak.

— **Kérelem.** Pálffy Gyula ez uton kéri fel mindazokat, akiknél sajtó alá rendezendő „Urfiságok” című művére gyűjtő-ívek vannak, hogy sziveskedjenek azokat *f. hó 15-ig* szerző címére (Marosvásárhelyt, Szent-Miklós utca 43. szám) megküldeni.

— **Egy egyetemi hallgató** középiskolai tanulóknak előnyös feltételek mellett privát órákat ad. Értekezhetni lapunk kiadóhivatalában.

— **Fiatal leányok** kiképzést nyerhetnek gépharisnya kötészetből a Kossuth Lajos-utca 16. szám alatt. Nemesak kizárólag a kötésre tanítatnak meg, hanem e szakmába vágó munkákra is. Szóval teljes gyári kiállításra. Egy hónapi tanulás után a tanítvány önállóan, gépész nélkül dolgozhatnak vagy vezethet nagyobb kivitelű kötő-üzletet.

Egyről-másról.

Kossuth Lajosról.

Emlébeszéd: Mátészalka város Kossuth ünnepén, Tartotta: *Vizsolyi Manó.*

Kossuth Lajos volt az, ki a vélemény szabad nyilváníthatása és az elv szabad terjeszthetése előtt tisztává tette az utat, midőn a szólás és sajtószabadságot törvénybe iktattatta.

Ő volt az, ki az osztrák kormány kezéből kiveszi a fölöttünk gyakorolt végrehajtó hatalmat és azt egy füzetben, a felelős magyar kormány kezébe tette le.

Ő tudta azt, hogy „a jog, kötelesség nélkül zsarnokság, a kötelesség jog nélkül szolgaság” s a kettő mesteri harmoniája a szabadság, egyenlőség és testvériség eszméivel egyenlő. Ezért, midőn kötelességeket ró az állampolgárookra, ugyanakkor befolyásoló jogot enged nekik az államhatalom maximumába, a szavazati jog kiterjesztésével.

Kossuth volt az, kiből a magyar társadalom érdekei találkoztak és kicserélődtek. Ezért követeli ő egyenesen, midőn a „gazdag nemzet és a szabad nemzet” jelzőkben foglalt eszmék egyesítésére eljöttnek véli az időt — a kiváltságos osztálytól az áldozatokat.

Nagy volt Kossuth, mint ember, mint szónok, mint államférfi egyaránt, de szeretve sem szabad felednünk, szeretve sem szabad szem elől téveszteniünk, hogy Kossuth nagysága megtestesítésében élénk szerepe volt azon kornak, melyben Kossuth élt s melynek legét Kossuth szivta.

Kossuth szónoklataira, melyek egy hadsereget teremtettek egy nemzetnek, nemcsak a hazai, de a külföldi retorikák is bizonyos előszeretettel hivatkoznak, mint mesteri példákra. Államférfi bölcsességét elismeri az egész világ, sőt Olaszország e tekintetben halálával tartozik neki, mert az olasz egység megteremtésén fáradozó Garibáldinak sokban segédkezett. Mint ember Istentfő, jámbor és családjához ragaszkodó volt. Benne a lángelme a nagymérvű közzültséggel szinte főségesen párosul. Szavában, tetteiben egyaránt magyar volt. Önzetlen hazaszeretetének csak megalkuvást nem ismerő jelleme volt nagyobb.

Hanem Kossuthot igazán nagygyá — és ebben egyetérték Eötvössel — az tette, hogy új eszmét vetett föl nemzete előtt és új irányt szabott előtte, melyen az a jövőben törekedjen, haladjon. Mások hibájául hozzák föl azt, mi az ő agitációja folytán 1849. ápr. 14-én Debreczenben történt. Én ebben látom megdicsőülni az ő nagyságát.

(Folyt. köv.)

CSARNOK.

Egy rejtélyes házasság.

— Regény —

— Gondoljon arra, hogy Ellersheim az irántami szeretet s az ebből származó buskomorság rohamában lett öngyilkos, s ez őt reám nézve feledhetlenné teszi. Én egész életemen át fogom gyászolni.

És Jozephine ismét sóhajtott.

— Jozephine, tekintsük ez esetet megfordítva.

— Hogy?

— Tegyük föl, ha ön halt volna meg. — Azt hiszi ön, hogy ő is úgy gyászolná önt?

— Meg vagyok győződve. Csak egyszer lehet az életben igazán szeretni, és Ellersheim engem igazán szeretett, amint én őt még ma is szeretem.

— Megengedem, hogy igazán szerette önt, de ki kezeskedik arról, hogy Ellersheim ön iránti szerelme az első volt-e?

— A holtat akarja gyanúsítani, Julián? Kérdé szemrehányólag.

— Nem, én csak mint lehetőséget állítom ezt.

— Tehát így az is lehetséges, hogy ön is szeretett már?

— Én becsület-szavamat adtam.

— Óh, Ellersheim is becsület-szavát adta, kiáltott hevesen. Ellersheim pedig királyi katonatiszt volt. De hallgassunk erről. A meghalt nem képes magát igazolni. Hitem megtántoríthatlan.

— Jozephine!

— Ugy beszéljen tehát, hogy ne kelljen a halottat védnem.

Ez utolsó szavakban mély érzélem rejlett, Julián hallgatott, jól tudva, hogy győzni fog. Daczára sajátos viseletének és szeszélyeinek, mindinkább jobban megszerette őt, és midőn Pymontba érkeztek, rajongott nejeért, ki a vitakozás után hallgatag és zárkózott lett. Mint szánta őt, ki balga hiedelem áldozata volt!

— Az ivad daczára, hogy a nyár jól előre haladott volt már, még igen élénk volt. Európa minden országából voltak vendégek összegyűlve e valóban bájos vidéken. Utasaink illő kényelmes lakást béreltek, mely a fősétánytól nem messze feküdt. Jozephine ismerte a fürdőt, még a mézes-heetekben látogatta meg első férjével, és hogy ezen boldog időt még egyszer átélje, Pymont lett az utazás célja. Ez Julián előtt titok maradt ugyan, de ő sejtette ezt.

Megérkezésük napján mindketten reggeli sétára mentek ki. Julián örömmel vette

ésre, hogy szép neje feltűnést keltett, gyászruhája még bájosabbá tette megjelenését. A fürdői jegyzékbe „Ellersheim ur és neje” név alatt irattak be a megérkezettek között. Így tehát, a kinek érdekében feküdt, könnyen megtudhatta az új vendégek kilétét, annál is inkább, mert a lajstromban a lakás is meg volt jelölve.

Második napon már élénken foglalkoztak a fiatal házaspárral, kik állandóan feketében jelentek meg. Julián szintén sötétszínű ruhát viselt, hogy az éles ellentétet elkerülje. Ha neje gyászolt, ő neki sem lehetett másként megjelennie. Voltak egyes pillanatok, midőn benseje ép oly komor, sötét volt, mint külseje, de még mindig remélt, Laura levelét talizmánként őrizte. Ily pillanatokban szégyelte azon szerepet, melyet ő neki játszania kell, és ha a jutalom nem lett volna oly rendkívüli, vissza is lépett volna attól.

(Folyt. köv.)

Keresek 5-15 hold
ERDŐT,
lehetőleg a m.-szét-györgyi határon.
Ajánlatok a „Székelység” kiadóhivatalához
intézendők. 2-3 (322)

Olcsó fa eladás.

A bonyhai mélt. *Gróf Bethlen-féle* erdőkben levő *saját termésű*

kitűnő minőségű száraz gyertyán- és tölgy tűzifa,

valamint a csépléshez is igen alkalmas köbméterenként összerakott

száraz tölgyforgács,

továbbá 6-10 méter hosszú tölgyoszlopok, tölgyfapadló, lécz, sasfa, kerékvető, szil- és gyertyán haszonfa készletre van szerencsém az érdeklődők figyelmét felhívni, melyből minden verseny kizárásával a

legolcsóbban szolgálhatok

Megkeresések az alábbi címre intézendők: 253

HIRSCH JAKAB kereskedő Bonyha.

Egy jó családból való fiu
lapunk nyomdájába tanonczul felvétetik.



Hülesből eredő bántalmak ellen
(köszvény, csusz, hát-, oldal-, derék-, kar- és lábfájás) gyors és biztos hatású bedörzsölő gyógyszer a

Rheuma-kenőcs.

Párszori bedörzsölésre a legkinosabb fájdalmat is megszünteti. — Ára 1 és 2 kr.

Grdélyi fogcsepp,
a legerősebb fogfájást pár perc alatt elmulasztja. — Ára 60 fillér.

Kaphatók egyedül a
dr. BERNÁDY-féle gyógyszerárban.
Marosvásárhelyen a legrégebb, kitűnő hírnévnek örvendő gyógyszerár. 315



A „M.-Vásárhelyi Ipari Hitelszövetkezet

mint az országos központi hitelszövetkezet tagja“

Szabóipari szakcsoportjánál

Kitűnő hazai és külföldi szövetekből olcsó férfi-, fiu- és gyermek öltönyök, valamint divatos női gallérok, felöltők s elegáns női utcza ruhák készíttetnek. — **EGYENRUHÁK** szállítása a cs. és kir. hadsereg és a m. kir. honvédségi tiszturak, a csendőrség és pénzügyőrség, valamint festületek, alkalmazottak, rendőrök és szolgák részére a legkitűnőbb hazai kelmékből **jutányos áron elvállaltatik.**
A legújabb divatu őszi és téli szövetekből nagy választék.

Bőripari szakcsoportjánál

a **CZIPÉSZ** és **CSIZMARÉSZITŐ TAGOK** részére raktáron tartatnak a legjobb szükségleti cikkek. A közönség részéről elfogadtatnak megrendelések mindenféle lábbelikre. — Hivatali alkalmazottak, csendőrség, pénzügyőrség, rendőrség és szolgák részére a lábbelik szállítása a **legjutányosabb áron eszközölteik.**

Építő-ipari szakcsoportja

bármely építkezésre, úgy magán, mint középületek, hid- és utépitésekre;

a **SZÖVETKEZET M. A. C. A.** vas- és fémipari munkálatokra **jutányos áron vállalkozik.**
Szövetkezeti elv: szelidség, olcsóság, pontosság!

Ugyanott a „**FONCIERE**” pesti biztosító intézet ügynöksége, mely elfogad mindenféle biztosításokat.

